

شناسایی گونه‌های هوای اصفهان*

چکیده

بررسی ۴۵ سال داده‌های دما، بارش، رطوبت جوی و باد ایستگاه همدید اصفهان به روش تحلیل خوشه‌ای بر پایه محاسبه فواصل اقلیدسی و روش ادغام وارد نشان داد که در اصفهان ۹ گونه هوا وجود دارد. این گونه‌ها عبارتند از: گونه سرد، یخبندان آرام؛ گونه سرد، یخبندان، خشک؛ گونه معتدل؛ گونه بسیار سرد، یخبندان، آرام، مه آگین؛ گونه سرد، بادی؛ گونه گرم و خشک؛ گونه بارش‌مند؛ گونه بادی؛ گونه بسیار گرم و خشک. تغییرات فصل در اصفهان به سبب پیدایش و میرش این گونه‌های هواست. **واژه‌های کلیدی:** اقلیم‌شناسی همدید، گونه هوا، تحلیل خوشه‌ای.

پیشگفتار

در متون علمی آب و هواشناسی گاهی مفاهیم گونه هوا، گونه‌ی همدید و الگوی نقشه‌ای به جای هم به کار گرفته شده است. به سبب همین اختلاط معانی نخست می‌کوشیم تا اندکی مفهوم گونه‌ی هوا را از دیدگاهی که در این نوشتار به کار رفته روشن سازیم و سپس به ادامه بحث پردازیم.

به شرایط آبی جو هوا می‌گویند. شرایط جوی با مجموعه متغیرهای جوی تعریف می‌شود که در ایستگاه‌های هواسنجی اندازه‌گیری می‌شوند. برای اندازه‌گیری هر متغیر جوی، یا دستگاهی وجود دارد (مانند دما، بارش، رطوبت و ...) و یا قراردادی وضع شده است که دیده‌بان بر اساس آن قرارداد متغیر جوی را می‌سنجد (مانند ابر). در ایستگاه‌های هواسنجی اندازه‌گیری‌های جوی در فواصل زمانی ثابت و به‌طور همزمان انجام می‌گیرد. در واقع،

دیده بان در هر بار دیده بان‌ی یک هوا را می‌خواند. البته تعداد و نوع متغیرهایی که می‌توانند بیانگر هوای یک محل باشند، متفاوت است و اقلیم‌شناس از راه انجام تحلیل‌های آماری درمی‌یابد که چه متغیرهایی در تمایز هواهای یک محل معین نقش معنادار بازی می‌کنند و چه متغیرهایی نقش معنادار ندارند. به بیان دیگر، یک هوا برداری n ستونی از متغیرهایی است که در تمایز هواهای یک محل معین نقش معنادار دارند؛ مثلاً هر سطر از آرایه جدول ۲ می‌تواند نماینده‌ی یک هوا باشد. یک گونه‌ی هوا دربرگیرنده همه هواهایی است که از دیدگاه آماری آنقدر با یکدیگر همانندی داشته باشند که بتوان آنها را در یک گروه جا داد. بنابراین، دو گونه‌ی هوا معرف دو نوع شرایط جوی مختلف است. هر گونه‌ی هوا را می‌توان حاصل حاکمیت یک الگوی گردشی معین دانست؛ هرچند کاملاً محتمل است که یک الگوی گردشی معین در نقاط جغرافیایی مختلف گونه‌های هوای متفاوتی ایجاد کند. الگوی گردشی دربرگیرنده‌ی همه‌ی آرایش‌های گردشی (بر روی نقشه‌ی هم‌فشار یا نقشه‌ی هم‌ارتفاع ژئوپتانسیل) است که از دیدگاه آماری به اندازه کافی به یکدیگر شباهت داشته باشند. یک نقشه‌ی هم‌فشار یا نقشه‌ی هم‌ارتفاع ژئوپتانسیل را یک آرایش گردشی می‌نامیم، چون جریان هوا کم‌وبیش در راستای خطوط هم‌فشار یا خطوط هم‌ارتفاع ژئوپتانسیل برقرار می‌شود. با توجه به ارتباطی که بین الگوهای گردشی و گونه‌های هوا وجود دارد، مطالعه رابطه گردش‌های جوی با رویدادهای محیط سطحی که هدف اصلی اقلیم‌شناسی همدید است آسان‌تر می‌شود. به کمک مفهوم گونه‌ی هوا درک تغییرات اقلیمی نیز آسان‌تر می‌شود. از این منظر، تغییر اقلیم همان کاهش یا حذف فراوانی یک گونه‌ی هوا به بهای افزایش فراوانی یا ظهور یک گونه‌ی هوای دیگر است. شناسایی گونه‌های هوا و بررسی فراوانی آنها می‌تواند دلیل بروز برخی پدیده‌های اقلیمی همچون خشکسالی را روشن کند. دوام یک گونه‌ی هوای گرم و خشک می‌تواند به معنی بروز خشکسالی باشد یا رخداد یک گونه‌ی هوای سرد در زمانی که به‌طور معمول انتظار مشاهده آن نمی‌رود، می‌تواند به معنی بروز سرمازدگی باشد. این‌طور که پیداست، مفهوم گونه‌ی هوا موضوع ساده‌ای نیست که در کنار دیگر مقولات اقلیم‌شناسی همدید قرار گیرد؛ بلکه مفهومی کلیدی است که تا حد یک نظریه ارزش و

ظرفیت دارد. در پرتو این نظریه مفاهیم نوینی می‌زایند و مفاهیم و مقولات اقلیمی موجود تعریف تازه‌ای پیدا می‌کنند و مفهومی نو می‌یابند.

پیشینه

از آنجا که یکی از اهداف اصلی اقلیم‌شناسی همدید، شناسایی گونه‌های هواست ادبیات، اقلیم‌شناسی از این جهت غنی است. کالکستاین و همکاران (۱۹۹۸:۱۲۳۵) برای بررسی تغییرات اقلیمی از روش تحلیل توده‌های هوا بهره برده‌اند. ایشان بر این باورند که تحلیل فراوانی توده‌های هوا نسبت به تحلیل روند متغیرهای اقلیمی ابزار سودمندتری برای تبیین تغییرات اقلیمی است. کونویاندجونز (۱۹۹۸:۳۹۵) سه روش مختلف شناسایی گونه‌های هوای بریتانیا را با یکدیگر مقایسه کرده و نشان دادند که همبستگی گونه‌های هوایی که با توجه به تاوایی بدست آمده‌اند، با روزهای بارانی قوی‌تر بوده است. لیتمن (۲۰۰۰:۱۶۹) به کمک تحلیل خوشه‌ای داده‌های فشار و ارتفاع ژئوپتانسیل تراز ۵۰۰ هکتوپاسکال را طبقه‌بندی و رابطه‌ی گونه‌های همدید حاصله را با بارش‌های حوضه‌ی مدیترانه بررسی کرده است. او ۲۰ گونه‌ی هوای مختلف را شناسایی کرده و معتقد است این گونه‌ها الگوی بارش مدیترانه را تا اندازه‌ی زیادی تبیین می‌کنند. کریچاک و همکاران (۲۰۰۰:۲۱۵) رابطه‌ی الگوهای گردشی و دوره‌های پربارش و کم بارش شرق مدیترانه را بررسی کرده‌اند. ایشان نشان داده‌اند که ناهنجاری‌های فشار تراز دریا و ارتفاع ژئوپتانسیل تراز ۵۰۰ هکتوپاسکال تبیین کننده‌ی رخداد دوره‌های پربارش و کم بارش شرق مدیترانه است. فولر و کیلسبی (۲۰۰۲:۱۹۱) رابطه‌ی خشکسالی‌های هیدرولوژیک منطقه یورکشایر بریتانیا با گونه‌های هوای لامب را بررسی کرده و دریافته‌اند که خشکسالی‌ها گاهی حاصل شرایط جوی هستند و بنابراین با گونه‌های هوا رابطه نشان می‌دهند و گاهی حاصل سوء مدیریت هستند و ارتباطی با گونه‌های هوا ندارند. شریدان (۲۰۰۲:۶۶) روش طبقه‌بندی همدید مکانی را از جهات مختلف بازنگری کرده و معتقد است این روش ابزار سودمندی برای مطالعات محیطی است. وی همچنین رابطه‌ای قوی بین گونه‌های هوای امریکای شمالی و شاخص‌های پیوند از دور (نوسان اطلس شمالی

NAO و اقیانوس آرام - امریکای شمالی (PNA) یافته است (شیریدان ۲۰۰۳:۴۳). راینهام و همکاران (۲۰۰۵:۳۵۸) به کمک طبقه‌بندی همدید مکانی به تبیین مرگ و میر در شهر تورنتو کانادا پرداخته‌اند. بررسی ایشان نشان داد که در مجموع کیفیت هوا (آلودگی هوا) تابعی از گونه‌ی همدید است اما برای درک رابطه‌ی شرایط جوی و سلامتی، مطالعات بیشتری لازم است. بیسولی و همکاران (۱۳:۲۰۰۶) پس از مطالعه‌ی گونه‌های هوا، در آلمان و مقایسه‌ی آن با رخداد توفند نتیجه می‌گیرند که بین فراوانی روزهای توفندی و گونه‌ی هوا وابستگی معنادار وجود دارد. مورایتو و همکاران (۲۰۰۶:۵۶) به روش همدید به بررسی رابطه‌ی بین گونه‌های هوای زمستانه‌ی فلورانس ایتالیا با بروزحمله‌ی قلبی پرداختند و نشان دادند که هر چند به علل محدودیت‌های روش شناختی نمی‌توانند یافته‌های خود را به دیگر مناطق جغرافیائی تعمیم دهند اما به نظر می‌رسد بین گونه‌های هوا و رخداد سکته‌ی قلبی در فلورانس ارتباط آماری وجود دارد.

داده‌ها

توده هوا حجم بزرگ و یکپارچه‌ای از هواست که به اندازه‌ی کافی بر روی سطحی معین استقرار داشته و خصوصیات سطح زیر خود را کسب کرده است (استال ۲۰۰۰:۲۵۲). توده‌ها را معمولاً بر حسب دو متغیر طبقه‌بندی می‌کنند: دمای بالقوه و رطوبت. طبق تعریف مقدار این دو متغیر در سراسر یک توده‌هوا کم و بیش یکدست است. با این حال معیارهای دیگری نیز مبنای طبقه‌بندی توده‌ها قرار می‌گیرند که از آن جمله‌اند: دید افقی، غلظت گرد و غبار، غلظت گرده گیاهان، غلظت آلاینده‌ها، غلظت مواد رادیواکتیو، غلظت هستک‌های چگالش، ابرناکی، پایداری ایستا و تلاطم (استال ۲۰۰۰:۲۵۳).

یک گونه‌ی هوا نماینده‌ی هوایی است که از نظر متغیرهای جوی متمیز، به اندازه کافی همانند یکدیگرند. اگر تحلیل گونه‌های هوا در بازه روزانه انجام گیرد، یک گونه‌ی هوا در برگرفته روزهایی است که از هوای همانندی برخوردار بوده‌اند. ظهور یک گونه‌ی هوا در یک محل معین از یک سو به توده هوایی بستگی دارد که به محل وارد شده و از سوی دیگر

بازتاب شرایط جغرافیایی (ناهمواری، همسایگی با توده‌های آب، ..) آن محل است. چون شرایط جغرافیایی محل معمولاً ثابت است تفاوت گونه‌های هوایی که در یک محل یکی پس از دیگری می‌آیند و می‌روند تابع توده‌های هوایی است که به محل وارد می‌شوند. بنابراین بین سری زمانی (زیچ) گونه‌های هوای محل با توده هوایی که منطقه‌ی بزرگی شامل محل مورد نظر را می‌پوشاند مرتبط است. بر اساس همین منطق است که در ادبیات اقلیم‌شناسی پس از تحلیل ایستگاهی گونه‌های هوا در بُعد زمانی، تحلیل مکانی گونه‌های هم‌دید جای خود را باز کرده است (کالکستاین و همکاران (۱۹۹۶:۹۸۳)).

بر اساس آنچه، گفته شد برای شناسایی گونه‌های هوا باید آن دسته از متغیرهای جوی را به کار گرفت که نماینده شرایط دمایی و رطوبتی جو باشند. از میان متغیرهای مختلفی که در ایستگاه همدید اصفهان اندازه‌گیری می‌شوند ۲۲ متغیر برگزیده شد که فهرست آنها در جدول ۱ آمده است. این متغیرها به این دلیل برگزیده شده‌اند، که هم نماینده‌ی شرایط دمایی و رطوبتی جو هستند و هم مقدار آنها در ایستگاه‌های کلیماتولوژی نیز اندازه‌گیری می‌شود. به این ترتیب گ.نه‌های هوا را می‌توان بر اساس متغیرهای مشترک برای تعداد زیادتری از ایستگاه‌های هواسنجی بدست آورد و با یکدیگر مقایسه کرد. مقدار این ۲۲ متغیر از ۱۳۳۹/۱۰/۱۱ تا ۱۳۸۳/۱۰/۱۱ در آرایه‌ای با آرایش P (متغیرهای جوی بر روی ستون‌ها و روزها بر روی سطرها) فراهم شد (جدول ۲). بنابراین آرایه‌ی داده‌ها به ابعاد $۲۲ * ۱۶۰۷۱$ آماده شد.

چون داده‌ها دارای دامنه و یکاهای مختلفی هستند پیش از انجام تحلیل انجام استانداردسازی ضروری است تا وزن همه‌ی متغیرها در تفکیک گونه‌های هوا یکسان باشد. چون در اینجا هدف ما تنها هم وزن کردن متغیرها بود از رابطه‌ی زیر برای استانداردسازی بهره بردیم:

$$stnd_{ij} = \frac{Data_{ij} - Min_j}{Max_j - Min_j}$$

$stnd_{ij}$ مقدار استاندارد شده‌ی متغیر j ام در روز i ام؛ $Data_{ij}$ مقدار متغیر j ام در روز

i ام؛ Min_j مقدار کمینه‌ی متغیر j ام؛ Max_j مقدار بیشینه‌ی متغیر j ام.

پس از استانداردسازی سطرهایی که دارای نبود آماری بودند (ولو بر روی یک متغیر) از آرایه حذف شدند و به این ترتیب آرایه‌ی نهایی به ابعاد $۲۲ * ۱۵۹۴۰$ بدست آمد ($stnd_{15940,22}$). این آرایه مبنای محاسبه‌ی فواصل اقلیدسی قرار گرفت.

روش شناسایی گونه‌های هوا

چون قبل از انجام دسته‌بندی هیچ ایده‌ای درباره‌ی تعداد گونه‌های هوا نداریم انجام تحلیل خوشه‌ای برای شناسایی گونه‌های هوا عملی به نظر می‌رسد. در این صورت مثلاً k متغیر متعلق به یک روز (t_1) با k متغیر متعلق به روزی دیگر (t_2) تک‌بایک‌دیگر مقایسه می‌شوند تا درجه‌ی همانندی آنها با یکدیگر آشکار شود. سپس تمامی t هابرحسب درجه‌ی همانندی با یکدیگر خوشه می‌شوند. بنابراین در یک تحلیل خوشه‌ای دوگام اساسی وجود دارد. گام اول محاسبه‌ی درجه‌ی همانندی افراد با یکدیگر است و گام دوم چگونگی ادغام افراد برحسب درجه همانندی آنها با یکدیگر.

جدول ۱) فهرست داده‌های پایه برای شناسایی گونه‌های همدید ایستگاه اصفهان

ردیف	نماد	شرح	یکا
۱	DRY03	دمای خشک ساعت سه زولو (ساعت ۶/۵ محلی)	درجه سلسیوس
۲	DRY09	دمای خشک ساعت نه زولو (ساعت ۱۲/۵ محلی)	درجه سلسیوس
۳	DRY15	دمای خشک ساعت پانزده زولو (ساعت ۱۸/۵ محلی)	درجه سلسیوس
۴	DRYMD	میانگین روزانه دمای خشک	درجه سلسیوس
۵	WET03	دمای تر ساعت سه زولو (ساعت ۶/۵ محلی)	درجه سلسیوس
۶	WET09	دمای تر ساعت نه زولو (ساعت ۱۲/۵ محلی)	درجه سلسیوس
۷	WET15	دمای تر ساعت پانزده زولو (ساعت ۱۸/۵ محلی)	درجه سلسیوس
۸	WETMD	میانگین روزانه دمای تر	درجه سلسیوس
۹	MAXDT	بیشینه دمای روزانه (دمای روز هنگام)	درجه سلسیوس
۱۰	MENDT	میانگین دمای شبانروز	درجه سلسیوس
۱۱	MINDT	کمینه دمای روزانه (دمای شب هنگام)	درجه سلسیوس
۱۲	RRRMD	ارتفاع بارش روزانه	میلیمتر

درصد	درصد نم نسبی ساعت سه زولو (ساعت ۶/۵ محلی)	RHM03	۱۳
درصد	درصد نم نسبی ساعت نه زولو (ساعت ۱۲/۵ محلی)	RHM09	۱۴
درصد	درصد نم نسبی ساعت پانزده زولو (ساعت ۱۸/۵ محلی)	RHM15	۱۵
درصد	میانگین روزانه درصد نم نسبی	RHMMD	۱۶
گره	سرعت باد در ساعت سه زولو (ساعت ۶/۵ محلی)	M03	۱۷
گره	سرعت باد در ساعت نه زولو (ساعت ۱۲/۵ محلی)	M09	۱۸
گره	سرعت باد در ساعت پانزده زولو (ساعت ۱۸/۵ محلی)	M15	۱۹
درجه	سمت باد در ساعت سه زولو (ساعت ۶/۵ محلی)	A03	۲۰
درجه	سمت باد در ساعت نه زولو (ساعت ۱۲/۵ محلی)	A09	۲۱
درجه	سمت باد در ساعت پانزده زولو (ساعت ۱۸/۵ محلی)	A15	۲۲

جدول ۲) نمونه سطرهای ابتدا و انتهای آرایه‌ی داده‌ها

YEAR	MONTH	DAY	DRY03	DRY09	DRY15	DRYMD	WET03	WET09	WET15	WETMD	MAXDT	MENTD	MINDT	RRMD	RHM03	RHM09	RHM15	RHMMD	M03	M09	M15	A03	A09	A15
1339	10	11	4.6	7.0	6.4	2.0	7.0	2.4	2.4	-1.2	10.0	2.5	5.0	0.0	30.0	40.0	45.0	47.8	2.0	2.0	4.0	270.0	90.0	90.0
1339	10	12	5.0	3.6	6.0	2.4	4.5	1.0	3.0	0.6	8.0	1.5	5.0	0.0	62.0	61.0	99.0	57.6	2.0	5.0	5.0	270.0	90.0	130.0
1339	10	13	2.6	9.0	7.6	5.8	0.6	3.5	2.4	1.8	11.0	3.5	4.0	0.0	68.0	33.0	35.0	45.9	5.0	5.0	5.0	270.0	90.0	270.0
1339	10	14	0.0	8.6	6.0	4.5	2.8	2.6	1.5	0.5	9.0	4.0	1.0	0.0	48.0	29.0	37.0	43.4	0.0	5.0	3.0	0.0	270.0	300.0
1339	10	15	4.4	6.0	5.0	1.5	5.8	1.8	0.5	-1.5	9.0	1.5	6.0	0.0	67.0	43.0	91.0	58.8	2.0	2.0	5.0	270.0	270.0	90.0
...
1383	10	7	2.0	4.8	3.0	2.5	0.4	1.4	0.8	0.2	5.8	3.7	1.6	0.0	74.0	54.0	66.0	64.6	0.0	4.0	6.0	0.0	30.0	300.0
1383	10	8	1.6	2.2	0.4	0.2	3.0	2.0	2.4	2.9	4.4	1.2	2.0	0.0	72.0	36.0	52.0	54.8	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0
1383	10	9	5.8	2.4	0.6	1.0	4.8	2.2	2.6	3.7	6.0	0.2	6.4	0.0	71.0	31.0	46.0	53.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0
1383	10	10	6.6	3.2	5.4	0.4	7.0	1.0	1.2	2.2	9.4	1.1	7.2	0.0	84.0	40.0	43.0	58.1	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0
1383	10	11	3.4	8.6	10.2	4.8	4.0	3.8	5.0	1.4	15.0	5.3	4.4	0.0	84.0	43.0	42.0	58.4	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0

بسته به روشی که برای محاسبه درجه‌ی همانندی و چگونگی ادغام انتخاب می‌کنیم یک تحلیل خوشه‌ای را می‌توان به شیوه‌های مختلفی اجرا کرد. برای محاسبه‌ی درجه‌ی همانندی روش‌های مختلفی پیشنهاد شده است که برخی از آنها عبارتند از: فاصله‌ی اقلیدسی، فاصله‌ی همبستگی، فاصله‌ی همینگ، فاصله‌ی ماهالانوبیس، فاصله‌ی مینکوسکی، فاصله‌ی کوسینوسی، فاصله‌ی بلوک شهری، فاصله‌ی جاکارد و فاصله‌ی چبیشف. روشن است که برای n مشاهده

فاصله قابل محاسبه است. فرض کنید بردار مشاهدات بر روی r و X_s بردار مشاهدات بر روی s باشد در این صورت فواصل اقلیدسی به صورت زیر محاسبه می‌شوند.

$$d_{rs}^2 = (X_r - X_s)(X_r - X_s)'$$

در مطالعات اقلیمی غالباً برای محاسبه‌ی درجه‌ی ناهمانندی (همانندی) از روش فاصله‌ی اقلیدسی استفاده می‌شود. در مواردی که مقیاس اندازه‌گیری متغیرها متفاوت و دارای دامنه‌های مختلفی باشند استفاده از فاصله‌ی اقلیدسی استاندارد شده توصیه می‌شود.

پس از اندازه‌گیری درجه‌ی همانندی باید شیوه‌ای برای ادغام اقلامی که بالاترین همانندی را نشان داده‌اند بکار برد. شیوه‌های مختلفی برای ادغام معرفی شده‌اند که از آن جمله‌اند: پیوند تکی، پیوند کامل، پیوند متوسط، پیوند وزنی، پیوند مرکزی، پیوند میانه و پیوند وارد. در روش وارد گروه‌های r و s در صورتی ادغام می‌شوند که افزایش پراش ناشی از ادغام آنها نسبت به ادغام هریک از آنها با دیگر گروه‌ها کمینه باشد یعنی:

$$d(r, s) = \frac{n_r n_s d_{rs}^2}{(n_r + n_s)}$$

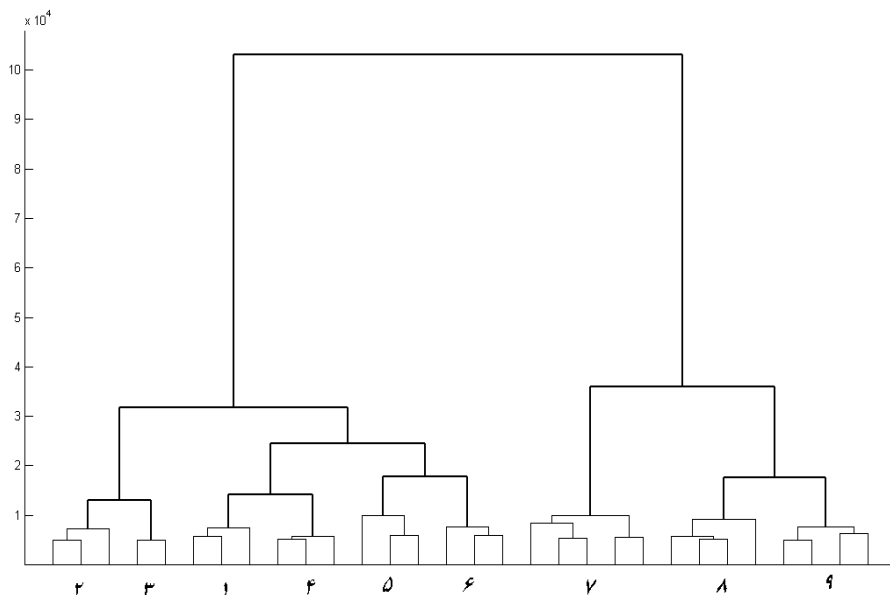
در اینجا d_{rs}^2 فاصله‌ی بین گروه r و گروه s است که به روش پیوند مرکزی بدست آمده باشد.

در مطالعات اقلیم‌شناختی عمدتاً از روش ادغام وارد استفاده می‌شود زیرا در این صورت میزان پراش درون‌گروهی به حداقل می‌رسد و همگنی گروه‌های حاصله بیشینه می‌شود.

گونه‌های هوای اصفهان

انجام یک تحلیل خوشه‌ای بر روی فواصل اقلیدسی آرایه‌ی استاندارد داده‌های جوی اصفهان (std 15940,22) و ادغام روزها به روش وارد نشان داد که اصفهان دارای نه گونه هوای متمایز (شکل ۱) به شرح زیر است:

گونه معتدل	۷	گونه سرد، یخبندان، خشک	۴	گونه سرد، یخبندان، آرام	۱
گونه گرم و خشک	۸	گونه سرد، بادی	۵	گونه بسیار سرد، یخبندان، آرام، مه آگین	۲
گونه بسیار گرم و خشک	۹	گونه بادی	۶	گونه بارش‌مند	۳

شکل ۱) دارنمای نه گونه هوای اصفهان

۱- گونه‌ی سرد، یخبندان، آرام

این گونه‌ی هوا از میانه‌ی آبان تا پایان اسفند (شکل ۱-۲، جدول ۳) یعنی حدود ۹ درصد از روزهای سال فعال است. دمای روز حدود ده درجه سلسیوس و در شب حدود ۲/۵- درجه سلسیوس است. در ۸۶ درصد اوقاتی که این گونه‌ی هوا رخ می‌دهد یخبندان پدید می‌آید (جدول ۳). در دهه‌ی هشتاد فراوانی این گونه‌ی هوا افزایش نسبی نشان داده است (شکل ۱-۳) با این که رخداد مه در اصفهان اندک است اما در ۲ درصد مواردی که این گونه‌ی هوا دیده می‌شود مه پگاهی رخ می‌دهد. با این حال پس از طلوع آفتاب، نم نسبی به شدت کاهش می‌یابد و هوا خشک می‌شود.

۲- گونه‌ی بسیار سرد، یخبندان، آرام، مه آگین

این گونه‌ی هوا از اوایل آذر تا اوایل اسفند دیده می‌شود (شکل ۲-۲) در زمان حاکمیت این گونه‌ی هوا که در ۴/۴ روزهای سال دیده می‌شود اصفهان سردترین روزهای خود را

سپری می‌کند. میانگین دمای روزانه نزدیک به صفر است و در نیمروز به ۵ درجه سلسیوس نمی‌رسد و در هنگام شب از ۴- درجه سلسیوس هم سردتر است. در ۹۵ درصد اوقاتی که این گونه‌ی هوا رخ می‌دهد اصفهان با یخبندان روبرو می‌شود. بالاترین احتمال رخداد مه پگاهی به این گونه‌ی هوا تعلق دارد. تقریباً در ۵ درصد روزهای حاکمیت این گونه‌ی هوا مه پگاهی رخ می‌دهد (جدول ۳). از سوی دیگر تقریباً در یک چهارم مواردی که این گونه‌ی هوا حاکم است احتمال رخداد بارش نیز می‌رود. فراوانی این گونه‌ی هوا در دهه‌ی ۶۰ یک افزایش نسبی داشته است (شکل ۲-۳).

۳- گونه‌ی بارش مند

این گونه‌ی هوا از اوایل آبان تا نیمه‌ی دوم فروردین دیده می‌شود (شکل ۳-۲). هرچند فراوانی آن از همه‌ی گونه‌های هوای دیگر کمتر است اما گونه‌ی هوا بسیار مهمی است زیرا در ۷۵ درصد موارد با بارش همراه است و میانگین بارش در هر روز بارشی نزدیک به ۶ میلیمتر است. از دیدگاه احتمال رخداد مه پگاهی نیز (۴/۴ درصد) در جایگاه دوم قرار دارد. میانگین دمای روزانه ۷ درجه سلسیوس است که در طول شبانه روز ۳ تا ۱۱ درجه سلسیوس تغییر می‌کند (جدول ۳). پس این گونه‌ی هوا از نظر دمایی سرد به شمار می‌رود. اصولاً فراوانی این گونه‌ی هوا در کل دوره‌ی مورد مطالعه زیر ۵ درصد بوده است (شکل ۳-۳).

۴- گونه‌ی سرد یخبندان، خشک

این گونه‌ی هوا از ۱۶ آبان تا ۲۳ فروردین دیده می‌شود. فراوانی آن یک بار ۲۶ بهمن و بار دیگر در ۵ آذر به اوج می‌رسد (شکل ۴-۲). یخبندان مهم‌ترین پدیده‌ای است که با این گونه‌ی هوا همراه بوده است. در ۷۰ درصد رخدادهای این گونه‌ی هوا یخبندان نیز دیده می‌شود. دمای شبانه روز بین ۱- تا ۱۳ درجه سلسیوس در نوسان است. با وجود هوای سرد نم نسبی بسیار پایین است و به طور متوسط به ۴۰ درصد هم نمی‌رسد (جدول ۳). این هوای سرد

و خشک در ۸ درصد روزهای سال در اصفهان دیده می‌شود. بررسی سری سالانه‌ی فراوانی رخداد این گونه‌ی هوا بیانگر رفتاری شبه تناوبی است (شکل ۴-۳).

۵- گونه‌ی سرد بادی

در فصول گذار یعنی فصل پاییز و بهار و دقیق‌تر بگوییم از ۱۱ مهر تا ۲۵ اردیبهشت هوای سرد همراه با وزش باد در اصفهان دیده می‌شود (شکل ۵-۲). این نوع هوا دو اوج نشان می‌دهد یک اوج اصلی در ۲۲ آبان و یک اوج فرعی در اول فروردین. در زمان حاکمیت این گونه‌ی هوا که فراوانی آن حدود ۱۰ درصد است دما بین ۴/۵ درجه تا ۱۶/۵ درجه سلسیوس در طی شبانه روز نوسان می‌کند (جدول ۳) و با گذشت روز بر سرعت باد افزوده می‌شود. به نظر می‌رسد در طی دهه‌های گذشته از فراوانی این گونه‌ی هوا کاسته شده است (شکل ۵-۳).

۶- گونه‌ی بادی

این گونه‌ی هوا در فصول گذار دیده می‌شود. از ۱۵ مهر تا ۱۷ اردیبهشت امکان مشاهده این گونه‌ی هوا وجود دارد (شکل ۶-۲). اوج فراوانی این گونه‌ی هوا یکی در ۴ فروردین و دیگری در ۱۶ آبان است. بویژه در هنگام بعدازظهر شدیدترین بادهایی که در اصفهان دیده می‌شود در هنگام حاکمیت این گونه‌ی هوا رخ می‌دهد (جدول ۳). احتمال وزش باد در زمان حاکمیت این گونه‌ی هوا نزدیک به ۶۰ درصد است که نسبت به دیگر گونه‌های هوا بالاترین مقدار را دارد. این گونه‌ی هوا به طور متوسط در ۹ درصد اوقات سال دیده می‌شود اما فراوانی آن در دهه‌های گذشته به نسبت کاهش یافته است (شکل ۶-۳).

۷- گونه‌ی معتدل

هوای اصفهان در اواخر تابستان و اوایل پاییز از یک سو و اواخر زمستان و تا نزدیکی‌های اواخر بهار می‌تواند از اعتدال برخوردار باشد. همچنین از ۴ شهریور تا ۲۷ آبان

ماه که در ۲۳ مهر به اوج خود می‌رسد و از ۱ اسفند تا ۲۳ خرداد که در ۲ اردیبهشت به اوج خود می‌رسد این گونه‌ی هوا دیده می‌شود (شکل ۷-۲). دما در این هنگام پس از ۱۱ تا ۲۵ درجه سلسیوس نوسان می‌کند (جدول ۳) در زمان حاکمیت این گونه‌ی هوا تقریباً همه‌ی متغیرهای جوی به مقادیر میانگین کل نزدیک‌تر است بنابراین از نظر رطوبت، باد، احتمال بارش و دما شرایط جوی متوسط بر اصفهان حاکم است. این گونه‌ی هوا به طور متوسط در ۱۷ درصد اوقات سال دیده می‌شود. در طی دهه‌های گذشته فراوانی این گونه‌ی هوا از ثبات چشمگیری برخوردار بوده است (۷-۳).

۸- گونه‌ی گرم و خشک

این گونه‌ی هوا از فراوانی دو قله‌ای برخوردار است. دوره‌های فعالیت آن از ۱۰ فروردین تا ۱ آبان که یک بار در ۲۷ شهریور و بار دیگر در ۳۰ اردیبهشت به اوج خود می‌رسد. در زمان حاکمیت این گونه‌ی هوا دما بین ۱۵/۵ تا ۳۱ درجه‌ی سلسیوس نوسان می‌کند (شکل ۸-۲). نم‌نسبی در این زمان به ۲۵ درصد هم نمی‌رسد (جدول ۳). فراوانی این گونه‌ی هوا در دهه‌های گذشته رفتاری شبه تناوبی داشته است (شکل ۸-۳). در طی حاکمیت این گونه‌ی هوا تنها در ساعات اولیه‌ی صبح بیش از طلوع خورشید هوا اندکی ملایم است و پس از آن گرم و خشک می‌شود. در ۱۴ درصد موارد اصفهان یک چنین هوایی را تجربه می‌کند.

۹- گونه‌ی بسیار گرم و خشک

این گونه‌ی هوا فراوان‌ترین هوای قابل مشاهده در اصفهان است تقریباً در یک چهارم اوقات سال چنین هوایی بر اصفهان حاکم است. از ۲۵ اردیبهشت تا ۷ مهر دوره‌ی فعالیت این گونه‌ی هوا است و در ۱۵ تیر که به اوج فراوانی خود می‌رسد هرگز هوایی جز هوای بسیار گرم و خشک دیده نشده است (۹-۲). دما بین ۲۰ تا ۳۶ درجه سلسیوس در طی شبانه روز تغییر می‌کند (جدول ۳). رطوبت نسبی به کمترین مقدار خود می‌رسد. در طی دهه‌های اخیر فراوانی این گونه‌ی هوا در اصفهان به نسبت افزایش یافته است (شکل ۹-۳).

همگنی گونه‌های هوا

هر گونه‌ی هوا شامل هواهایی است که هر چند به یکدیگر شبیه‌اند اما برابر نیستند. به همین سبب همواره با مسئله‌ی پراش درون‌گروهی دست به‌گیری‌ایم. پراش درون‌گروهی آنقدر مهم است که می‌تواند معیار ارزشمندی یا بی‌ارزشی طبقه‌بندی باشد. شاخص‌های گوناگونی برای اندازه‌گیری همگنی درون‌گروهی وجود دارد. ریشه‌ی دوم میانگین مربعات خطا یکی از این شاخص‌هاست که به‌صورت زیر تعریف می‌شود.

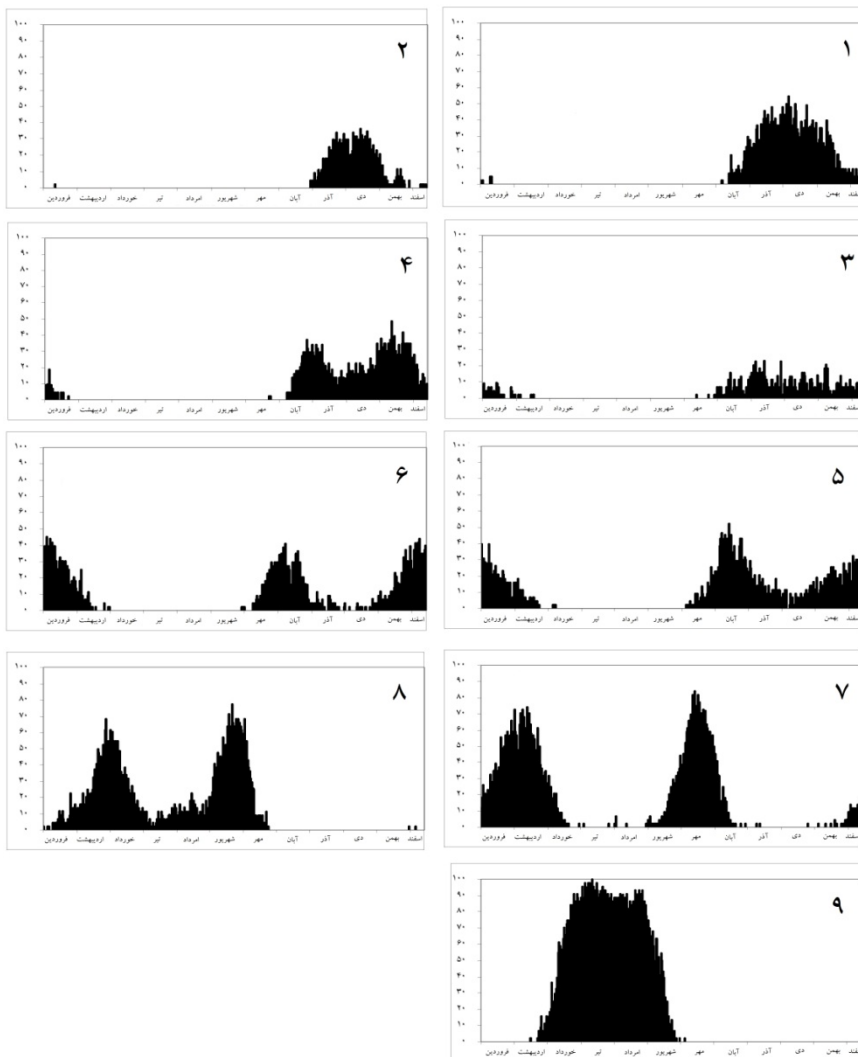
$$RMSE_i = \sum_{j=1}^{22} \sqrt{\frac{1}{n_i} \sum_{d=1}^{n_i} [Data_{ijd} - Avg_{ij}]^2}$$

Avg_{ij} میانگین متغیر j ام روی گروه i ام

$Data_{ijd}$ میانگین متغیر j ام روی گروه i ام در روز d ام

n_i تعداد هوای عضو گروه i ام

هوای بسیار گرم و خشک که فراوان‌ترین هوای اصفهان است همگن‌ترین هوا هم هست. از سوی دیگر هوای سرد و خشک و یخبندان نیز از همگنی زیادی برخوردار است (جدول ۳). این ویژگی نشان می‌دهد که اصفهان دارای دو فصل مشخص سرد و گرم است و در فصول گذار هوایی دیده می‌شوند که با همگروه‌های خود همانندی کمتری دارند.

شکل ۲) درصد فراوانی روزانه نه گونه‌های هوای اصفهان

جدول ۳) ویژگی‌های آماری گونه‌های هوای اصفهان

شماره گونه	درصد فراوانی	درصد احتمال بارش	درصد احتمال یخبندان	درصد احتمال مه پگگاهی	میانگین بارش در روزبارشی	درصد احتمال وزش	زمان آغاز گونه هوا	زمان اوج گونه هوا	زمان پایان گونه هوا	RMSSE
۱	۸/۹	۷/۱	۸۶/۴	۲/۱	۱/۶	۳۲/۹	آبان/۲۱	دی/۱۸	اسفند/۲۹	۸۷/۳
۲	۴/۴	۲۷/۲	۹۵/۳	۵/۴	۳/۹	۲۸/۳	آذر/۹	دی/۲۸	اسفند/۹	۹۷/۶
۳	۳/۷	۷۴/۷	۱۳/۵	۴/۴	۵/۷	۴۳/۱	آبان/۶	آذر/۲۳	فروردین/۲۱	۱۰۹/۵
۴	۸/۲	۱/۸	۷۰/۳	۰/۴	۱/۰	۴۶/۹	آبان/۱۶	اسفند/۲۶ آذر/۵	فروردین/۲۳	۸۱/۵

شناسایی گونه‌های هوای اصفهان/۷۹

۱۰۹/۸	۲۵ اردیبهشت	۲۲/آبان ۱/فروردین	۱۱/مهر	۴۹/۴	۲/۹	۰/۷	۹/۹	۲۷/۴	۱۰/۲	۵
۹۹/۷	۱۷ اردیبهشت	۴/فروردین ۱۶/آبان	۱۵/مهر	۵۸/۶	۱/۱	۰/۱	۲/۲	۲/۹	۹/۲	۶
۹۷/۰	۲۷/آبان ۲۳/خرداد	۲۳/مهر ۲/اردیبهشت	۴/شهریور ۸۰/اسفند	۵۴/۱	۱/۶	۰/۰	۰/۰	۸/۱	۱۷/۰	۷
۸۴/۷	۱/آبان	۲۷/شهریور ۳۰/اردیبهشت	۱۰/فروردین	۵۵/۰	۱/۵	۰/۲	۰/۰	۲/۵	۱۴/۰	۸
۶۶/۵	۷/مهر	۵/تیر	۲۵/اردیبهشت	۵۶/۶	۰/۶	۰/۱	۰/۰	۰/۳	۲۴/۴	۹
					۳/۳	۰/۱۲	۱۹/۴	۹/۶		میانگین

جدول ۳ دنباله

میانگین دمای کمینه	میانگین دمای روزانه	میانگین دمای پیشینه	میانگین دمای تر	دمای تر ۱۵	دمای تر ۰۹	دمای تر ۰۳	میانگین دمای خشک	دمای خشک ۱۵	دمای خشک ۰۹	دمای خشک ۰۳	
-۲/۵	۳/۸	۱۰/۲	۰/۳	۲/۰	۲/۷	-۳/۲	۳/۴	۶/۲	۷/۴	-۲/۰	۱
-۴/۴	۰/۲	۴/۸	-۱/۹	-۱/۴	۰/۰	-۴/۶	-۰/۳	۱/۵	۴/۵	-۳/۹	۲
۳/۲	۷/۱	۱۱/۰	۴/۴	۵/۳	۵/۸	۲/۹	۴/۴	۷/۷	۸/۵	۴/۰	۳
-۱/۰	۶/۱	۱۳/۳	۰/۹	۲/۸	۳/۶	-۲/۹	۵/۸	۹/۲	۱۰/۳	-۰/۴	۴
۴/۶	۱۰/۶	۱۶/۵	۵/۸	۷/۰	۷/۹	۳/۳	۱۰/۲	۱۲/۷	۱۴/۱	۵/۲	۵
۵/۲	۱۲/۳	۱۹/۴	۵/۳	۶/۹	۷/۷	۱/۹	۱۲/۲	۱۵/۵	۱۶/۹	۵/۹	۶
۱۰/۸	۱۷/۹	۲۵/۱	۹/۹	۱۱/۳	۱۲/۱	۷/۱	۱۸/۰	۲۱/۴	۲۲/۷	۱۱/۵	۷
۱۵/۴	۲۳/۰	۳۰/۷	۱۲/۴	۱۴/۱	۱۴/۳	۹/۵	۲۳/۳	۲۷/۵	۲۸/۱	۱۶/۴	۸
۲۰/۱	۲۸/۰	۳۵/۸	۱۴/۸	۱۶/۷	۱۶/۶	۱۲/۱	۲۸/۴	۳۳/۴	۳۳/۱	۲۱/۲	۹
۹/۵	۱۶/۴	۲۳/۴	۸/۳	۹/۹	۱۰/۴	۵/۴	۱۶/۴	۲۰/۰	۲۰/۸	۱۰/۳	میانگین

جدول ۳ دنباله

جهت باد ۱۵	جهت باد ۰۹	جهت باد ۰۳	سرعت باد ۱۵	سرعت باد ۰۹	سرعت باد ۰۳	نم نسبی روزانه	نم نسبی ۱۵	نم نسبی ۰۹	نم نسبی ۰۳	میانگین بارش روزانه	
۲۰۰	۱۸۳	۲۴۱	۶/۶	۵/۹	۵/۸	۵۵/۴	۴۴/۶	۴۰/۱	۷۵/۲	۰/۱	۱
۲۰۳	۱۹۷	۲۲۶	۵/۲	۵/۰	۴/۴	۷۲/۵	۶۹/۰	۶۱/۷	۸۲/۶	۱/۱	۲
۲۰۶	۱۸۵	۲۰۴	۷/۸	۷/۲	۶/۲	۷۴/۳	۶۹/۵	۶۸/۳	۸۴/۳	۴/۲	۳
۲۰۵	۱۹۵	۲۴۵	۷/۴	۶/۶	۵/۰	۳۷/۸	۲۶/۸	۲۵/۷	۵۵/۳	۰/۰	۴
۲۱۸	۱۹۶	۲۲۹	۹/۵	۸/۲	۶/۴	۵۲/۵	۴۱/۶	۳۹/۴	۷۳/۱	۰/۸	۵
۲۱۷	۲۰۹	۲۳۶	۱۰/۳	۱۰/۳	۸/۶	۳۱/۴	۲۲/۴	۲۱/۳	۴۷/۶	۰/۰	۶
۲۱۲	۱۹۶	۲۴۱	۹/۸	۷/۸	۵/۷	۳۴/۴	۲۵/۳	۲۳/۹	۵۲/۵	۰/۱	۷
۱۹۳	۱۸۸	۲۴۸	۸/۱	۷/۱	۵/۰	۲۴/۶	۱۸/۳	۱۷/۴	۳۷/۴	۰/۰	۸
۱۴۱	۱۴۹	۲۳۷	۷/۶	۷/۲	۵/۰	۱۹/۶	۱۴/۲	۳۰/۱	۱۴/۲	۰/۰	۹
۱۸۸	۱۸۱	۲۳۷	۸/۴	۷/۵	۵/۸	۳۶/۳	۲۸/۴	۲۶/۹	۵۱/۳	۰/۳	میانگین

تنوع روزانه‌ی گونه‌های هوا

چنانکه در تبیین فراوانی ماهانه‌ی رخدادهای گونه‌های هوا دیدیم هر گونه‌ی هوا تمایل دارد در زمان‌های ویژه‌ای فعال شود. به بیان دیگر گونه‌های هوا دارای رفتار فصلی هستند. به

همین دلیل است که برخی گونه‌های هوا با گونه‌های دیگر ناسازگارند و با برخی گونه‌ها سازگاری زیادی نشان می‌دهند. با این حال گونه‌هایی هم وجود دارند که بتوانند پس از هر گونه‌ی هوای دیگری ظاهر شوند و نقش پل ارتباطی میان الگوهای ناسازگار را بازی می‌کنند. این دو نوع رفتار مختلف از یک سو می‌تواند به این معنا باشد که در برخی روزهای سال تنها باید انتظار مشاهده‌ی گونه‌ی هوای معینی را داشت و از سوی دیگر به این معناست که در برخی از روزها چندین گونه‌ی هوا می‌توانند ظاهر شوند. مثلاً فرض کنید در روز پانزدهم تیر در طی ۴۴ سال مورد بررسی از میان نه گونه‌ی هوا همواره گونه‌ی هوای بسیار گرم و خشک دیده شده باشد. در این صورت در آینده هم برای این روز انتظار مشاهده‌ی همین الگو را داریم. چنین روزی از نظر گونه‌ی هوا باثبات به شمار می‌آید و از تنوع گونه‌ی هوا برخوردار نیست. در چنین روزهایی شرایط جوی از ثبات برخوردار است. در مقابل در روز ۲۷ اسفند در طی ۴۴ سال هفت گونه‌ی هوا از نه گونه‌ی هوای اصفهان مشاهده شده است. در این صورت احتمال مشاهده‌ی هفت گونه‌ی هوا در این روز در آینده هم وجود دارد (شکل ۴).

اندازه‌گیری درجه‌ی تنوع گونه‌های هوا در هر یک از روزهای سال گذشته از ارزش نظری از لحاظ عملی نیز به پیش‌بینی کمک می‌کند. به همین جهت در اینجا کوشش می‌کنیم سنجه‌ای برای اندازه‌گیری درجه‌ی تنوع روزانه‌ی گونه‌های هوا معرفی کنیم. این نکته نیز شایان توجه است که در مواقعی از سال که شرایط جوی بسیار بی‌ثبات است و گونه‌های هوا یکی پس از دیگری آشکار و ناپدید می‌شوند حتی ممکن است در طی یک روز چندین بار گونه‌ی هوا و شرایط جوی تغییر کند. بنابراین از لحاظ نظری این امکان هم وجود دارد که درجه‌ی تنوع گونه‌های هوا در مقیاس کوتاه‌تر از روزانه هم تعریف شود. مثلاً در یک روز بهاری شرایط جوی صبح، نیمروز، عصر و شب ممکن است کاملاً متباین باشد. در اینجا چون مبنای طبقه‌بندی گونه‌های هوا، داده‌های روزانه بوده است درجه‌ی تنوع گونه‌های هوا را برای مقیاس روزانه تعریف می‌کنیم.

فرض کنید به هر یک از روزهای سال بتوان یک گونه‌ی هوای معین را نسبت داد و فرض کنید m گونه‌ی هوای مختلف وجود داشته باشد. بعلاوه فرض کنید N سال مختلف را بررسی می‌کنیم. اگر n_{ij} فراوانی گونه‌ی هوای i ام در روز j ام باشد آنگاه می‌توان نوشت.

$$R_{ij} = \frac{n_{ij}}{N} \times 100$$

که n_{ij} درصد فراوانی گونه‌ی هوای i ام در روز j ام است. در این صورت درجه‌ی تنوع گونه‌های هوا را به صورت زیر تعریف می‌کنیم.

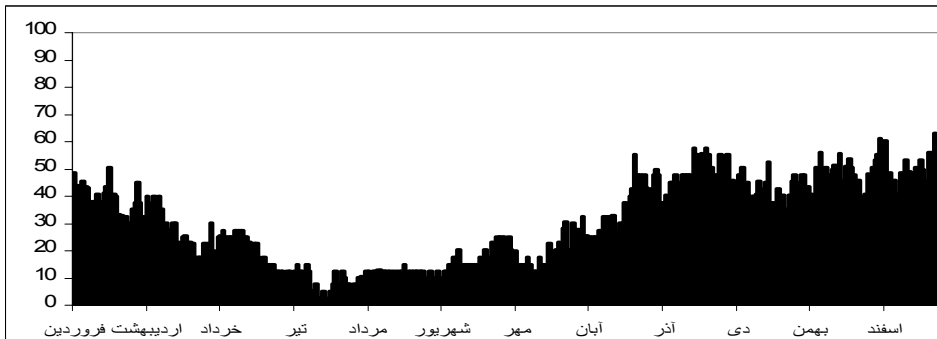
$$D_i = 1 - \frac{1}{K} \sum_{j=1}^m \left| R_{ij} - \frac{100}{m} \right|$$

که K عبارت است از :

$$K = 200 \frac{m-1}{m}$$

در مورد مسئله‌ی مورد نظر ما تعداد گونه‌های هوا برابر نه ($n = 9$) و تعداد سال‌های مورد بررسی ۴۴ سال ($N = 44$) است. بدین صورت D_i درجه‌ی تنوع گونه‌های هوا برای روز i ام را بدست می‌دهد. i برای سال‌های معمولی بین یک تا ۳۶۵ و برای سال‌های کیسه بین ۱ تا ۳۶۶ تغییر می‌کند.

برای روزی که در تمام سال‌های مورد بررسی همواره دارای یک گونه‌ی هوا بوده است مقدار D برابر صفر خواهد بود. به بیان دیگر این روز معین تنها یک گونه‌ی هوا را می‌پذیرد و از تنوع گونه‌ی هوا برخوردار نیست. در مقابل برای روزی که همه‌ی گونه‌های هوا را پذیرفته و درصد فراوانی وقوع همه‌ی گونه‌های هوا در آن یکسان بوده است مقدار D برابر یک بدست می‌آید؛ یعنی چنین روزی از حداکثر تنوع گونه‌های هوا برخوردار است. بنابراین مقدار D بین صفر تا یک تغییر می‌کند. مقدار صفر معرف یکدستی کامل و مقدار یک معرف تنوع کامل رخداد گونه‌های هوا در یک روز معین است.

شکل ۴) درصد تنوع رخداد گونه‌های هوا در هر روز سال

پیاپی

یکی از ویژگی‌های مهم گونه‌های هوا چگونگی پیاپی آنهاست. مقصود از پیاپی تعداد دفعاتی است که یک گونه‌ی هوا پس از خود یا پس از یک گونه‌ی هوای دیگر دیده می‌شود. با بررسی پیاپی می‌توان گونه‌های هوای ناسازگار و گونه‌های هوای پیاپس را شناسایی کرد. گونه‌ی هوای *i* را ناسازگار با گونه‌ی هوای *j* می‌نامیم هرگاه هرگز پس از مشاهده گونه‌ی هوای *i* گونه‌ی هوای *j* مشاهده نشود. بررسی پیاپی گونه‌ی هوای سرد و یخبندان و آرام روشن می‌سازد که این گونه‌ی هوا با گونه‌های هوای معتدل، گرم و خشک و بسیار گرم و خشک ناسازگار است. از سوی دیگر محتمل‌ترین گونه‌ی هوا پس از مشاهده‌ی گونه‌ی هوای سرد و یخبندان و آرام، گونه‌ی هوای سرد و یخبندان و خشک است (جدول ۴). ویژگی مهم دیگری که با شمارش پیاپی گونه‌های هوا می‌توان تشخیص داد میزان تداوم هر گونه‌ی هوا است. طبیعی است که احتمال مشاهده یک گونه‌ی هوا پس از رخداد همان گونه‌ی هوا بیشتر است، زیرا گونه‌های هوای همانند تمایل دارند از پی هم ظاهر شوند. حتی برخی از گونه‌های هوا که حد واسط گونه‌های هوای کاملاً متباین هستند وظیفه گذار را بر عهده می‌گیرند.

اگر فراوانی وقوع هر گونه‌ی هوا، پس از گونه‌ی هوای دیگر (پیاپی) را برحسب درصد بیان کنیم معیاری از یکپارچگی گونه‌های هوا به دست می‌آوریم. مثلاً فرض کنید گونه‌ی

هوای بسیار گرم و خشک در طی ۳۸۸۵ روز دیده شده و در همه‌ی موارد به جز یک بار (در آخرین روزی که مشاهده شده) همواره پس از خود تکرار شده باشد در این صورت این الگو در طول دوره ۴۴ ساله یک بار و به مدت ۳۸۸۵ روز رخ داده است و از یکپارچگی کامل برخوردار است در صورتی که می‌توانست مثلاً ۳۹۳ بار و هر بار تقریباً به مدت ده روز روی دهد که در این صورت از یکپارچگی کمتری برخوردار بود. این الگو در ۹۰ درصد موارد پس از خود تکرار شده است (جدول ۴). این ویژگی را به شکل دقیق‌تری نیز می‌توان بیان کرد. اگر N تعداد روزهایی باشد که یک گونه‌ی هوا مشاهده شده و n تعداد دفعات مشاهده‌ی آن گونه‌ی هوا باشد آنگاه شاخص رخداد OI را به صورت زیر تعریف می‌کنیم.

$$OI = 1 - \frac{n}{N}$$

در مورد گونه‌های هوای کاملاً گسسته این شاخص برابر صفر و برای الگوهای کاملاً پیوسته برابر $1 - \frac{1}{N}$ خواهد بود. شاخص رخداد گونه‌ی هوای بارشمنند حدود ۰/۳۷ است. این گونه‌ی هوا در طی دوره ۴۴ ساله ۳۷۲ بار رخ داده است (جدول ۵) و هر بار حدود ۱/۶ روز دوام داشته است. مدت دوام هر گونه‌ی هوا را در هر بار رخداد به نام پایستگی آن گونه‌ی هوا می‌شناسیم. بالاترین پایستگی این گونه‌ی هوا ۱۵ روز بوده است.

در مقابل ویژگی‌های پایستگی رخداد، می‌توان ویژگی‌های رخداد هر گونه‌ی هوا را نیز بررسی کرد. همچنان که ویژگی‌های رخداد معلوم می‌سازد که در صورت ظهور یک گونه‌ی هوا تا چند روز باید انتظار ماندگاری آن را داشت ویژگی‌های رخداد نیز معلوم می‌کند که پس از پایان یک گونه‌ی هوا چه مدت باید سپری شود تا آن گونه‌ی هوا دوباره ظاهر شود. بنابراین واژه‌ی رخداد در مقابل واژه‌ی رخداد قرار می‌گیرد.

میانگین رخداد گونه‌ی هوای بارشمنند حدود ۴۱ روز است. طولانی‌ترین دوره‌ی رخداد این گونه‌ی هوا ۳۷۳ روز به طول انجامیده است. گونه‌ی هوای بارشمنند پس از ظهور حدود ۱/۶ روز دوام می‌آورد و سپس به مدت ۴۱ روز ناپدید می‌شود تا دوباره ظاهر شود (جدول ۶).

جدول (۴) درصد پیاپی گونه‌های هوای اصفهان

شماره	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹
۱	۵۱/۹	۲۷/۲	۱۷/۹	۱۷/۸	۹/۰	۰/۶	۰/۰	۰/۰	۰/۰
۲	۱۴/۱	۶۳/۲	۶/۱	۰/۸	۰/۸	۰/۰	۰/۰	۰/۰	۰/۰
۳	۹/۴	۶/۶	۳۶/۵	۲/۷	۸/۲	۰/۹	۰/۴	۰/۰	۰/۰
۴	۱۴/۵	۲/۱	۸/۵	۵۶/۱	۹/۴	۱۰/۰	۰/۰	۰/۰	۰/۰
۵	۹/۳	۰/۸	۲۲/۷	۱۲/۱	۴۸/۵	۱۶/۵	۶/۲	۰/۰	۰/۰
۶	۰/۹	۰/۰	۵/۶	۱۰/۲	۱۳/۰	۵۶/۳	۸/۷	۰/۶	۰/۰
۷	۰/۰	۰/۰	۲/۶	۰/۲	۱۱/۰	۱۴/۴	۷۰/۳	۱۷/۷	۰/۱
۸	۰/۰	۰/۰	۰/۰	۰/۰	۰/۱	۱/۴	۱۴/۲	۶۴/۳	۱۰/۰
۹	۰/۰	۰/۰	۰/۰	۰/۰	۰/۰	۰/۰	۰/۲	۱۷/۴	۸۹/۹

جدول (۵) ویژگی‌های آماری رخداد گونه‌های هوای اصفهان

	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹
میانگین پایداری	۲/۰۸	۲/۷۲	۱/۵۸	۲/۲۸	۱/۹۴	۲/۲۹	۳/۳۶	۲/۸۰	۹/۸۹
انحراف معیار	۱/۵۹	۳/۳۶	۱/۲۴	۲/۲۸	۱/۵۸	۲/۰۷	۳/۸۶	۲/۶۸	۱۵/۳۲
تغییرپذیری	۷۷	۱۲۳	۷۹	۱۰۰	۸۲	۹۱	۱۱۵	۹۶	۱۵۵
بیشینه	۱۱	۲۴	۱۵	۲۱	۱۸	۱۶	۳۳	۱۹	۹۰
کمینه	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱
رخداد	۶۸۵	۲۶۰	۳۷۲	۵۷۱	۸۳۹	۶۴۰	۸۰۷	۷۹۶	۳۹۳
فراوانی	۱۴۲۳	۷۰۷	۵۸۶	۱۳۰۲	۱۶۳۰	۱۴۶۳	۲۷۱۴	۲۲۳۰	۱۱۰۰
شاخص رخداد	۰/۵۲	۰/۶۳	۰/۳۷	۰/۵۶	۰/۴۹	۰/۵۶	۰/۷۰	۰/۶۴	۰/۶۴

جدول (۵) ویژگی‌های آماری رخداد گونه‌های هوای اصفهان

	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹
میانگین پایداری	۲۱/۲۲	۵۸/۵۸	۴۱/۲۴	۲۵/۶۳	۱۷/۰۳	۲۲/۵۳	۱۶/۲۹	۱۷/۰۸	۳۰/۳۰
انحراف معیار	۶۳/۹۸	۱۱۶/۹۵	۷۵/۷۷	۶۴/۴۱	۴۰/۶۹	۴۸/۵۷	۳۴/۸۴	۴۲/۹۹	۷۷/۷۳
تغییرپذیری	۳۰۱	۲۰۰	۱۸۴	۲۵۱	۲۳۹	۲۱۶	۲۱۴	۲۵۲	۲۵۷
بیشینه	۳۰۳	۳۷۳	۳۳۳	۲۸۵	۲۳۵	۲۶۶	۱۵۷	۲۲۹	۲۷۸
کمینه	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱
رخداد	۶۸۵	۲۶۰	۳۷۲	۵۷۱	۸۳۹	۶۴۰	۸۰۷	۷۹۶	۳۹۳
فراوانی	۱۴۵۱۷	۱۵۲۳۲	۱۵۴۳۳	۱۴۶۳۵	۱۴۲۸۹	۱۴۴۲۲	۱۳۱۶۳	۱۳۵۹۸	۱۱۹۰۹
شاخص رخداد	۰/۹۵	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۶	۰/۹۴	۰/۹۶	۰/۹۴	۰/۹۴	۰/۹۷

جمع بندی

اصفهان در طول سال هواهای گوناگونی را تجربه می‌کند. از هواهای سرد و یخبندان گرفته تا هواهای بسیار گرم و خشک. بسامد هواهای مختلف اصفهان متفاوت است. مثلاً بسامد هوای بارانی در اصفهان به چهار درصد هم نمی‌رسد در حالی که تقریباً یک چهارم سال در اصفهان هوای بسیار گرم و خشک فرمانروایی می‌کند و در چهار دهه گذشته فراوانی این نوع هوا افزایش هم یافته است. در دوره گرم سال هوا بسیار باثبات است و تنها یکی دو هوای مشخص یعنی هوای گرم و خشک و هوای بسیار گرم و خشک در اصفهان دیده می‌شود. اما در دوره سرد سال هوا بی‌ثبات‌تر است و هواهای گوناگونی از پی هم می‌آیند و می‌روند. برخی از هواهای اصفهان با هم ناسازگارند و برخی دیگر تمایل دارند از پی هم ظاهر شوند. مثلاً در اصفهان بسیار محتمل است که پس از هوای سرد و یخبندان و آرام هوای سرد و یخبندان و خشک رخ دهد اما هرگز پی از هوای سرد و یخبندان و آرام هوای گرم و خشک یا هوای بسیار گرم و خشک رخ نخواهد داد. این ویژگی بدان جهت دیده می‌شود که هر هوایی در بخش مشخصی از سال تمایل به ظهور دارد و حتی در پاره‌های مشخصی از سال هرگز رخ نمی‌دهد. آن دسته از هواهای اصفهان که در دوره‌ی گرم سال رخ می‌دهند عمر بلندتری دارند اما هواهای دوره سرد از عمر کوتاه‌تری برخوردارند. مثلاً هوای بسیار گرم و خشک اصفهان به طور متوسط تا ۱۰ روز دوام می‌آورد در حالی که عمر هوای بارشی به دو روز هم نمی‌رسد.

* این مقاله مستخرج از طرح پژوهشی شماره ۸۴۰۳۰۶ دانشگاه اصفهان است

منابع:

- ۱- Bissolli, Peter, Jürgen Grieser, Nikolai Dotzek, Marcel Welsch (۲۰۰۶), Tornadoes in Germany ۱۹۵۰-۲۰۰۳ and their relation to particular weather conditions, *Global and Planetary Change*, in press
- ۲- Fowler, H.J., C.G. Kilsby (۲۰۰۲), A weather type approach to analyzing water resource drought in the Yorkshire region from ۱۸۸۱ to ۱۹۹۸, *Journal of hydrology*, ۲۶۲, pp ۱۷۷-۱۹۲
- ۳- Kalkstein LS, Nichols MC, Barthel CD, Greene JS. (۱۹۹۶), A new spatial synoptic classification: application to air-mass analysis. *International Journal of Climatology* ۱۶: ۹۸۳-۱۰۰۴.

- ۴- Kalkstein, Laurence S., Scott C. Sheridan, Daniel Y. Graybeal (۱۹۹۸), A Determination of Character and Frequency Changes in Air Masses Using A Spatial Synoptic Classification, *International Journal of Climatology*, No. ۱۸, pp ۱۲۲۳-۱۲۳۶
- ۵- Krichak, S. O. , M. Tsidulko, and P. Alpert (۲۰۰۰), Monthly Synoptic Patterns Associated with Wet/Dry Conditions in the Eastern Mediterranean, *Theor. Appl. Climatol.* ۶۵, pp ۲۱۵-۲۲۹
- ۶- Littmann, T. (۲۰۰۰), An empirical classification of weather types in the Mediterranean Basin and their interrelation with rainfall, *Theor. Appl. Climatol.* ۶۶, pp ۱۶۱-۱۷۱
- ۷- Morabito, Marco, Alfonso Crisci, Daniele Grifoni, Simone Orlandini, Lorenzo Cecchi, Laura Bacci, Pietro Amedeo Modesti, Gian Franco Gensini, Giampiero Maracchi (۲۰۰۶), Winter air-mass-based synoptic climatological approach and hospital admissions for myocardial infarction in Florence, Italy, *Environmental Research* ۱۰۲, pp ۵۲-۶۰
- ۸- Rainham, Daniel G. C., Karen E. Smoyer-tomic, Scott C. Sheridan, Richard T. Burnett (۲۰۰۵), Synoptic weather patterns and modification of the association between air pollution and human mortality, *International Journal of Environmental Health Research*, Vol. ۱۵(No. ۵), pp ۳۴۷ - ۳۶۰
- ۹- Sheridan, Scott C. (۲۰۰۲), The Redevelopment of a Weather-type Classification Scheme For North America, *International Journal of Climatology*, No. ۲۲, pp ۵۱-۶۸
- ۱۰- Sheridan, Scott C. (۲۰۰۳), North American Weather-type Frequency and Teleconnection Indices, *International Journal of Climatology*, No. ۲۳, pp ۲۷-۴۵ (۲۰۰۳)
- ۱۱- Stull, R. (۲۰۰۰), *Meteorology for Scientists and Engineers*, Brooks/Cole, Second Edition

Archive of SID